

SZÉKELY HIRLAP

POLITIKAI S VEGETARTALMU KÖZLÖNY.

KIADÓ-HIVATAL:
Az ev. ref. főiskola nyomdájában.
SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
NAGY-KÖZ ELEJE.

Hirdetési ár: Három hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr. és minden beiktatásért külön 30 kr. o. é. belyegdíj. — Három hasábos nyilttéri sorért 20 kr. o. é.
Az előfizetési és hirdetési pénzek a kiadó-hivatalhoz, dolgozatok és nyilttéri közlések a szerkesztőséghez intézendők.

Megjelenik e lap minden szerdán és szombaton, reggel, **NAGY FELÍVEN.**
ELŐFIZETÉSI ÁR
Negyedévre 1 frt 30 kr.
Félévre 2 „ 50 „

Elmélkedések.

III.

Az egyetlen mentség, mit az erőszakoskodó kisebbség maga mellett fölhozhatna, azon tévhiten alapszik — s a mely ugy látszik nem csak nálunk, hanem nagyon sok helyütt közkeletű — hogy nem minden választó-jogosult vétetett föl a választók sorozatába. Nem csak az ellenzékességek lapokban olvashattuk többször e szemrehányást, hanem maga a zugolódó, erőszakoskodó tömeg is fennen hangoztatá ezt. S csakugyan, ha e szemrehányás valóban jogosult volna, ha csakugyan sokan, avagy csak egyen is megesett volna amaz igazságtalanság, hogy választási jogától törvénytelenül elűtetett: nem csak zugolódásra, méltatlankodásra, hanem feiyűlfolyamodásra s a választás megsemmisítésére is szolgálhatna alapul. Ez esetben nem kívántatnék egyéb, mint hogy az illetők, kik jogaikban megcsorbítottak: tegyenek jelentést a már nem soká összeülendő országgyűléshez, s az bizonyára tudna és fogna érvényt szerezni a kijátszott jogoknak.

A dolog azonban nem így van. Az, ki — bár hiányos, de jelenleg érvényben levő — választási törvényünket csak felületesen is ösmeri: tudni fogja, ha külön nem tudósítottatott volna is (a mi azonban nincsen ugy), hogy a választók összeírása után a reclamatio ideje következik és következett. Magunk is ösmerünk nem egy egyént, ki reclamatio útján nyerte meg igazolási jegyét. Ha ki tehát ezt elmulasztotta, önmulasztása miatt maradt ki a sorozatból, nem vádolhatja az összeírókat, a kik a végén is, csak emberek, s így a tévedésnek, a mulasztásnak épen ugy alá vannak vetve, mint azok, kik saját jogaik igazolását mulasztották el.

E részről tehát az erőszakoskodók semmi mentséget maguk mellett föl nem hozhatnak, s így első cikkünkben rájuk kimondott kárhóztató ítéletünk alól sehogy ki nem vonhatják magukat.

Hanem van egy, mit ez elmélkedéseink menetéből, mint végeredményt, mind az erőszakoskodó kisebbségre, mind a törvényhozási szükségre nézve kivonhatunk, s az illetők szorgos figyelmébe ajánlhatunk, — értjük választási törvényeink rendkívül hiányos voltát.

Az erőszakoskodások olyszerű példái, melyeket fölemlítünk: csak ott fordulhatnak

elő, hol a választási jog majdnem általánossá van téve, mint nálunk. A választási tény körébe vonatván azon tisztátalan elemek is, melyek sem miveltségüknél, sem a társadalomnak tett csekélynél csekélyebb szolgálataiknál fogva, nem hogy a nagy politikai kérdések felett ejtendő ítéletre, de még csak hozzászólásra sem hivatottak, sőt a megvesztegetésnek biztos és megóvhatlan anyagául szolgálnak: csoda-e, ha oly kétségbe ejtő jelenségek fordulhatnak elő, melyekről a lapok folyton újabb és újabb tudósításokat hoznak, s melyeknek magunk is szemmel látó tanúi valánk? Az sem kerülheti ki figyelmünket, hogy a városi választók oly előjogokban részesülnek a megyei választók fölött, melyeknek semmi alapjuk, míg tül felől a hivatalnokok nagy osztálya egészen említetlenül van hagyva választási törvényünkben, s így szavazási joguk megadása egészen a központi bizottmányok kényére, vagy pótló utasításokra vala bízva.

A korlátlan szabad népgyűlésezéseket sem szabad tekintet nélkül hagynunk. Olyan dikeziókat hallánk és pedig számlálatlanul, melyek mint magvak elhintve, biztosan megtermék — vérvirágaikat. Az elröppent szavakat hallottuk; a fogékony szívek beszivták azokat, mint a kóranyaggal terhes léget a tüdő — de a kereset tárgyaúl sehogy sem szolgálhatnak. Ki tudja a felviharzó éljének között kiválasztani és be is bizonyítani a bünös czélzattal mondott szavak törvénytelen voltát?

Egy szóval: a baj gyökere elmaradottságunkban, körülményeinkben gyökeredzik. A bajt pedig gyökerén kell gyógyítani, vagy ha szükség, metszeni...

Figyelembe ajánljuk ez elmélkedéseket fönn és alant, egyaránt, — sőt ott túl is.

Marosi.

Id. gr. Bethlen János nyilt köszönete Udvarhelyszék választóihoz.

Engedjék meg mélyen tisztelt választóim, elvrokonim, barátaim, hogy most, a midőn újból is bizalmukkal tiszteltek meg, mielőtt képviselői állásomat elfoglalnám, még egy pár öszinte szót intézzek Önökhöz.

Mindenek előtt fogadják hálás köszönetemet azon ismételt bizalomért és kitüntetésért, melyben 29 évek folytán már 10-dikszer részesítettek; legyenek meggyőződve, hogy a bizalomnak tehetségem szerint megfelelni igyekezni fogok, s hogy ezen 10-dik megválasztásomat sokkal nagyobb kitüntetésnek tartom, mint legelső megválasztásomat 1841-ben.

Igen, uraim! mert akkor a politikai pá-

lyán még járátlan fiatal honpolgárt küldöttek személyemben Udvarhelyszék rendi az erdélyi rendi országgyűlésre, utasítással ellátva; míg most, Udvarhelyszék népe küld, a népképviselő alapján összehívott pesti országgyűlésre, utasítás nélkül, egyedül ösmert elveimben bízva, jobban mondvá, bízva azon párt elveiben, mely az 1865-8-ki alapokat lerakta, s mindazon anyagokat összegyűjtötte, melyre s mely által hazánk alkotmányos szabadsága, függetlensége s területi épsége bevehetetlen várát felépíteni az 1869/72-diki országgyűlés feladata.

Mekkora különbség van a két korszak között, mily életrevaló sarjakat hajtott azóta a honfiak áldozatkészsége, később a szenvedésekben való kitartás, s legújabb időkben a nemzet tapintatos magatartása.

Nekünk csak ápolnunk kell a megfogamzott szabadság fáját, ugy a forradalom perzselő sugaraitól, mint a részvétlenség dermesztő hidegétől, s hazánk szebb jövője biztosítva lesz.

Akkor mindnyáján a sérelmi téren barárgoltunk, alkotmányunkat még csak a kormány kihágásai ellen sem voltunk képesek megőrizni, s jogaink nem voltak egyebek írott malasztnál. Hazánk anyagi és szellemi emelkedéséről szó sem lehetett; Európa népei nem ösmertek, vagy félre ösmertek. A feudális intézmények által elszibasztva, elszegényedve s szellemileg a kortól elmaradva, figyelembe nem vett senki s sorsunk a véletlennek volt kitéve.

Ellenben ma, a midőn felelős kormányunk van, a midőn a magyar király hittel kötelezte magát a törvények megtartására és tartatására, a midőn a törvények meg is tartatnak, a midőn Európa művelt népei ösmernek s örömmel üdvözlöttek az 1865-8-iki országgyűlés tapintatos magatartását, a midőn a feudális intézményekből szerencsésen kibontakoztunk, a midőn alig egy pár év óta, anyagi jóllétünk hihetetlen gyorsasággal emelkedett s merőbe tőlünk függ a szellemi téren is kipótolni a mult idő mulasztásait; kétséget nem szenved, hogy egy szebb jövőnek nézünk elébe, ha nem kapkodunk ábrándképek után, s ennek következtében nem járunk ugy, mint a mesebeli eb, mely egy vizen át úszva, meglátva a hus árnyékát, a midőn azután kapott, a valóságos húst is elvesztette.

Szóval, a nemzet sorsa a nemzet kezébe van letéve s tőlünk függ, ha valyon az 1865/8-iki alapokra s az összegyűjtött anyagokból a szabadság szent templomát építsük-e fel, vagy pedig a boszu politikától elragadtatva, párt-szenvedélytől elvakítatva, hín ábrándok után kapkodva, szétromboljuk a nagy fáradsággal lerakott alapot, szétszórjuk a gyűjtött anyagokat, s eljárásunkhoz képest, vagy azon nemzetek sorába emelkedjünk, melyek Európa népei között tényezők, vagy azok közé süljedjünk, melyek az örökös forradalmi kísérletek következtében, magok magokat felemészttve, előbb hátrább ön hibájok következtében megsemmisülnek.

Mind ezek daczára a baloldal emberei azt állítják, hogy az 1865/8-iki többség s annak kitolyása a felelős magyar kormány, a haza érdekében semmit sem tett, sőt hogy nemzetünk jövőjét hozta áldozatul egy bizonytalan jövőnek, s hogy ennek következtében az 1867-iki 12. t. cz.-et már a következő országgyűlésen meg kell változtatni. más szókkal: hogy a lajthántuli tartományokkal a pragmatica sanctio alapján 1865/8-ban kötött szerződést meg kell változtatni.

Nem szándékom senki hazafiságát kétségbe vonni. Nem akarom a Deákpárt elveit seukire reá tukmálni. Arra nincs is szükség, miután Magyarország választóinak többsége a párt elvei mellett nyilatkozott. Ám legyen kinek-kinek a

maga hite szerint; de nekem úgy tetszik, hogy a balpárt emberei nem tudnak menekülni a régi táblabíró politikától, ők ma is ép oly módon opponálnak a felelős magyar kormánynak, mint opponáltak hajdan, azon nem felelős kormánynak, melynek minden lépte egy-egy jogsérelem volt. s azon Bach- és Schmerling-féle osztrák kormányoknak, melyek a „verwirkt“ elnevezést alapján akarták hazánk államát létét megsemmisíteni, s a magyar nemzetet az élő nemzetek sorából kitörölni.

Innen van aztán, hogy a nép némely vidékeken, az izgatónak hitelt adva, úgy tekinti a magyar kormányt, mint az alkotmányos jogok és a nép érdekei ellenségét, s ebből kiindulva azt hiszi, hogy a kormánynak mindenben és mindenkor opponálni, azt működésében szakadatlanul zsidbasztani honfi kötelesség; sőt többre is ment az eszmézés, mert ma már a törvényhozó hatalom által hozott s kihirdetett törvények ellen is nyíltan foly az izgatás.

Mire vezethet ily eljárás egyébre, mint anarchiára; mert a mely országban a törvények iránti tiszteletlenség kap lábra, ott végre a rendnek, a csendnek, a vagyon- és személynak.

Néünk Európa népei rokonszenvére, a lajtántuli országok szövetségére és a dynasztia bizalmára szükségünk van. Ugyan kérde, hogyan képzelhetők ezen tényezőket megtartani, ha a mit 1865/8-ban építettünk, már 1869/72-ben újból összerombolnók; ha a csak imént kötött szerződést már is meg kívánjuk változtatni, s ha a helyett, hogy arra törekednénk, miszerint testben s lélekben erősödjünk, a közelebbi éveket újból közjogi vitákkal töltönnék el.

Nem, tisztelt barátim és elvrokonim! a baloldal ezen politikáját nem vallhatjuk magunkénak, különösen nem tehetjük ezt a székely nemzet érdekében, mert e népnek csendre, rendre, békére, vasutakra, gyárakra, ipariskolákra, népnevelésre van szüksége, hogy munka és szellemi erejét honában felhasználhassa, ne legyen kénytelen idegen földön keresni mindennapi kenyerét.

A székely nép nem hitt azon izgatónak, kik a csak most lefolyt képviselőválasztások alkalmával egy pár szavazat megnyerhetéseért oly eldorádót ígértek a népnek, melyben senki adót nem fizet, hol nincs szegény, nincs gazdag, s hol az egyes polgár nem tartozik az államért semmit tenni, míg az állam mindennel ellátja a polgárokat. Ellenben a székely nép hiszen s remél abba, miszerint az adó igazságosabb felosztása, a szorgalom, munka értékesítése, s az államháztartás közötti megtakarítások által, a nép terheit elhordozhatóvá lehet tenni; de tudja azt is, hogy ezt csak akkor lehet elérni, ha a kormány a nép érdekeit szem előtt tartja, s a nép a kormány ily irányú törekvéseit támogatja.

A székely nép soha sem vonakodott a hazáért a nagyobb szerű pénz- és vér-áldozatoktól; de van is elegendő józan felfogása arra, hogy felfogja, miszerint földrajzi helyzeténél fogva szövetségesekre van szüksége, s ezeket nem keresi a Duna mentén lefelé, hanem inkább felfelé, főleg pedig a Duna központjánál Pesten.

Hogy a székely nép így gondolkodik, annak tetteles bizonyosságát adta közelebből, a midőn a székely földön választott 19 képviselő közül csak kettő tartozik a baloldalhoz s a többi deákparti.

De nem csak a székely választók, hanem az összes Magyarország választói nagy többsége is kimondta választásai által, miszerint az 1865/8-iki országgyűlés többsége által követett politikát helyesnek tartja, az 1867-ik 12-ik t. cikkbe lerakott alapot elfogadja, s elégségesnek tartja arra, hogy reá az összegyűjtött alapokból, hazánk alkotmányos szabadsága, függetlensége s területi épsége védvartat fel lehessen építeni.

Az ut tehát, melyet tisztelt választóim, s hazánk választói többsége nekem kijelölt, újból azon táborba s azon zászló alá vezet, melybe s mely alatt az 1865/8-iki országgyűlésen mint közvitéz szolgáltam s most is teljes megnyugvással fogok a Deák Ferencz zászlója alá sorakozni.

Pár nap múlva már megnyílik az 1869/72-iki országgyűlés. Önök parancsoltak, s én engedelmeskedve képviselni fogom önöket.

A Deák-párt kétségen kívül érzi a felelősség terhét, melyet a választók reá róttak a midőn a többséget újból biztosították számára, de valamint nem vonakodott 1865/8-ban a felelősséget tetteiért elvállalni, úgy hazánk belügyi

szervezésénél sem fog visszarettenni az izgatók insinuatióitól s mérsékelt de szabadelvű irányban fog haladni.

Azonban hazánkban nem csak az országgyűlés józan irányú működésére van szüksége, hanem arra is, hogy a nép s ezek közt Udvarhelyszék népe időről időre felvilágosítatva félre ne vezethetessék az izgatók által, mert nem fognak hiányozni az 1869/72-iki országgyűlésen, valamint nem hiányoztak az 1865/8-kin az izgatásra számított, s haza intézett dictiók, főleg pedig számíthatunk arra, hogy a vidéken a képviselő választások alkalmával elkezdett izgatásait tovább fogja folytatni a fusionált baloldal.

Igaz, hogy a baloldal izgatói a székelyföldön, különösen Udvarhelyszéken, sőt általában a Királyhágón innen eddigelő nem sok sikert arattak, sőt legtöbb helyt fiasok csináltak. Azonban nem volna helyes elbizakodnunk, mert tapasztalatból tudhatjuk, miszerint a népet nem egyszer sikerült üres, de csattanós hazafi mondatokkal, ha mindjárt kivihetetlen, de kecsesítő ígéretekkel tévútra vezetni, s a félrevezetett nép legtöbbszörre meghusítottta a nemzetek legszebb törekvéseit, s bevezette azokat a reakció, abszolutizmus körmei közé vagy a forradalom örvényébe, mit azután maga a nép siratott meg legkeservekesebben.

Jutott tehát a jelen átalakítás korszakában minden higgadt s józan felfogású polgárnak bővön teendője, mert még csak a kezdet nehézségein vagyunk túl s egyetlen ballépés megsemmisíthetné az 1865/8-iki országgyűlés minden műveit s azok közt az uniót is.

Óhajtottam volna Pestre menetelem előtt személyesen találkozni választóimmal, elvrokonimmal, barátimmal, de miután az a körülményeknél fogva lehetetlen, fogadják újból is hálás köszönetemet, s kívánjuk, törekedjünk mindnyájan arra, Önök itthon, én Pesten, hogy a mily sikerrel volt képes megoldani az 1865/8-iki országgyűlés a pragmatica sanctio alapján a lajtántuli országokkal a közjogi kérdéseket, épen oly szerencsésen oldhassa meg az 1869/72-iki országgyűlés hazánk belügyi szervezését, hogy teljes lehessen hazánkban a valóságos alkotmányos szabadság diadala, egy a reactio és abszolutizmus, mint a féltelenség felett; hogy így a testben és lélekben megerősödött Magyarország megfellehessen azon hivatásnak, melyet tőle az európai civilizált népek és államok követelnek, mert csakis ezen esetben fognak teljesülni a nagy látnok ama szavai: „Magyarország nem volt, hanem lesz!“

Teljes tisztelettel maradok, Udvarhelyszék választóinak, elvrokonimnak, barátimnak

alázatos szolgája:

id. gr. Bethlen János.

VIDÉK.

Szász-Régen, április 8.

Követőválasztásunk eredménye ma már az urnán kívül került, honnan a számbavett 1927 szavazatból esett b. Bánffy Jánosra 1255, Szentkirályi Gáborra pedig 672, így előbbre, mint jobboldali jelöltre, 583 szótöbbség. A rendből mi sem hiányzott, az egész választás ünnepélyes komolysággal folyt le, kivéve a már közlött alakbeverési excessust. A baloldali kortesek közt kitüntették magukat Maurer Béla és Bereczki Sándor urak, kik a népet ámitani falvakra is jártak ki; azonban az érett többség ezen eljárásuk látására még szilárdabb lett önmegegyező-dése mellett.

B. S. ur tehát saját tűzhelyét odahagyva, szereplési viszketegből nálunk is megmutatá mű-előadási nagyságát, hol azonban, úgy tudjuk, választójoggal épen semmi által sem bír. A baloldalon vívtak ezen kívül két szolgabíró urak is, kormányközégi tekintélyök által folyva bé a nép pressiójára s ez az oka, hogy Szentkirályi Gábor annyi szavazatot is kapott, mint a mennyivel kisebbségében bír.

Ma öröm-ebéd Beresztelkén, a választott udvarában.

Az előbbi.

Külpolitikai szemle.

Maros-Vásárhely, április 10.

KELETI ÜGYEK. A porta engedményt adott közelebb a romániai kormánynak, hogy

arany és ezüst pénzt verethessen, mire eddig nem volt joga. Ez engedély tárgyában egy konstantinápolyi lap így ír: „a romániai kormány a portától egy királyi jognak elismerését nyerte meg. Ez engedmény következtében, mely újabb bizonyítványul szolgál, a Törökország és Románia között fennálló jogviszonynak, a román miniszterium alkudozást kezdett meg a végett, hogy francia pénzverdében 25 millió drab pénzt veressen. Ez alkudozásnak semmi sem áll útjában, s rövid időn Románia is szaporítandja azon államok számát melyek hozzájárultak a pénzgyezményhez.

Török kormány-körökben nagy figyelmet fordítanak, a katonai ügy tökélyesítésére. Ezt bizonyítja, egyebek között, azon körülmény is, hogy Halil basa tüzérségi főparancsnok közelebből katonai lapot alapított, mely kizárólag a hadi téren fölmerült újabb találmányokkal foglalkozik. Szerkesztő egy tüzérségi tábornok, a német francia angol nyelvekből teendő fordításokkal 3 törzstiszt van megbízva.

A konstantinápolyi görög-sajtó erőlyes hangokban fejezi ki méltatlanságát, Oroszországnak a legutóbbi nehézségek alatt kitüntettet magaviselete fölött. Igyekezik kimutatni: hogy a szt-pétervári kabinet mindig ellensége volt egy nagy görögkirályság felállításának, s ez alkalommal is csak azért támogatta a görögök nemzeti törekvéseit, hogy nyugot Európa bizalmatlanságát felkeltse. Ily szellemben figyelemre méltó ezikk jelent meg egy görög lapban „A panslavizmus és Törökország“ cím alatt. A lap eddigelő orosz rokonszenvezéseiről volt ismeretes. Cikkíró azt igyekezik kimutatni, hogy Oroszország Görögországot a panslavizmus akadályának tekint. Végül inti honfaiat, ne engedjék, hogy Oroszország továbbra is eszközül használja őket; igyekezzenek inkább azon, hogy nyugat rokonszenvét szerezzék meg, a panslavizmus ellen való szegülés s annak meggátálása által, hogy Oroszország befolyását keleten tovább terjeszthesse.

FRANCZIAORSZÁG. A több nap óta emlegetett röpirat, ily czímmel: „Levél egy régi alkotmányozó tagtól,“ a napokban megjelent Párizsban. E röpirat szigoruan, s néhol ékeszőlással írja körül mind azt, mi a császárság alatt történt, a nemzeti nagyság által kifelé, s a tömegek erkölcsi, és anyagi jóléte tekintetében az ország beljében.

SPANYOLORSZÁG. A mult számunkban említett spanyol alkotmány tervezett főbb pontjai: egyéni szabadság, lakás, s levelezés sérthetlensége; általános szavazat jog, szőlás, — sajtó, — gyülekezési, — társulási, — s kérvénykezési szabadság; szabad tanítás; szabad letelepedési jog idegeneknek, azok azon iparának, mely képességi bizonyítványt nem kíván.

A hivatalnokok rendes törvénykezés alatt állanak, a nélkül, hogy arra előleges meghatalmazás lenne szükséges. A kormány-forma monarchiai. Törvényhozó hatalmat a kortes gyakorolja, ez áll a 3 évre választott kongressusból, s a 12 évre választott senatusból. Ez utolsó tagjai negyedrészenként változnak. A kortes gyűlést a király hívja össze, függeszti, s osztatja fel. Az ülésszakok négy hónapig tartanak.

A senatus tagja lehet minden olyan spanyol, hi 40 éves, polgári jogokat élvezett, s bizonyos hivatalokat — congressusi elnökség, miniszteresség, — már viselt, ezenkívül választható még a legtöbb adót fizető 30 földbirtokos, s minden tartománynak legtöbb adót fizető 20 iparos.

A kongressusban választható minden polgári jogot élvező 25 éves spanyol. Minden tartományra 4 senator, s 40,000 lélekre egy képviselő esik.

A király személye sérthetetlen. A tron első szülöttség szerint örökölhető, kihalás esetében, a kortes újból választ.

A miniszterek felelősök, a kortesgyűlésben csak akkor jelenthetnek meg ha valamelyik kamarának tagjai. Az alkotmányon csak a kortes változtathat a király indítványozása következtében.

A közönség köréből.

Ujabb felszólamlás a postaügyben.

M.-Vásárhelyről, márcz. végén.

Tisztelt szerkesztő ur! A közjót előmozdító becses lapja idei 19-ik számában helyet adván a postajárást illető felszólamlásunknak: hielgünk magunknak, hogy azon csekély ered-

ményre, miszerint Alvinczről Fejérvárra tétetett a vasútiposta végpontja, s leveleink többé nem tereltetnek Szeben felé, szerény felszólamlásunk is némileg befolyt. Azonban, mivel igen felszeg rendezés történt, s mivel az egyesek érdeke az államnak nagy kárával felette sértve van, lehetetlen még egyszer fel nem szólalunk. Ily postai szekérjárat, milyen az igazgatóság által rendeztetett, az utolsó conductornak is szégyenére válnék, s nem csak a belföldiek, de a számosan itt utazó külföldiek méltó bosszankodását s panasztát is felkeltötte, mert a legrosszabb berendezés miatt a postaszekeret nem használhatják, s kénytelenek a drága magán-alkalmakat használni.

Eddig Maros-Vásárhely és Kolozsvár postaszekérrel egyenes egybeköttetésben volt: Kolozsvárról a postaszekér minden reggel 6 óra tájra ide megérkezett — 8 órákor leveleink s a pesti lapok kiadattak: — innen a szekér este 6 órákor egyenesen Kolozsvárra visszatért, s így aznap vett leveleinkre felelhetünk is, — a Kolozsvárról jövő útas nappal dolgait Vásárhelyt igazítván, este visszatérhetett és vizont.

Nem így van most, mert a legrosszabb rendezés miatt Kolozsvárról érkezik a szekér d. e. 10 órától 2 óráig, innen pedig elindul Kolozsvárra d. e. 9 órákor — és így a pesti lapokat s leveleinket teljes 8 órával kapjuk később, mint eddig, s e miatt a székelőföld s így az ország egy része csaknem 24 órával később közlekedhetik.

De még ennél is rosszabb az útas dolga, mert Kolozsvár s Vásárhelyről is csak Tordáig vétetvén fel, már számtalanszor megtörtént, hogy Tordán egyik útvonalra sem kapván helyet — bárha azt táviratilag rendelte is — kénytelen volt vagy teljes 34 órát ottan költségesen mulatni, vagy feleségizott áron fuvarost fogadni, de mindenesetre egy éjjelre a bizonytalanság aggodalmi között egészsége kockáztatásával megszállani, s a vendéglőst — mert e tekintetben a tordaiak igen élelmes emberek — jól megfizetni.

A mi több — Gyulafejevárra felé a vasútra sem lehet biztosabban utazni, mert Tordán mind három vonalról egyesítettvén a felvételt, csak ha a Kolozsvárról menő szekeren üres hely van, vétethetik fel az útas; ép azért, a ki városunkból a fejérvári vasútra siet — pedig kereskedőink is tekintélyes számot képeznek, — innen magánszekereken utazik s egy rendbeli fogattal aznap meg is érkezik.

Városunk egy vasúti szárnyvonalra méltatott, de a szebeni postaigazgatóság nem méltatja a gyulafejevárrali egyenes egybeköttetésre! pedig míg a vasút megépül — azon pár év alatt az államnak biztos hasznót hajtana. — A Gerend és Felyincz közti rövid út — bár ha büremeratice nincs is felvéve országútnak, de tényleg az, mert a Fehérvárt megakodott legterhebb szekerek ezen utat használják, soha egy is Torda felé nem teszi meg az 5—6 mértföldnyi kitérő utat, mit most a posta-szekérrel tétetnek, azon út a postaszekeret által most is járható volna, mert vastagon meg van porondozva s a legterhebb szekereket megbírja, s ha két-három útasz alkalmazzatik — a jövő ősze épen oly tökéletes jó út lesz, s még jobb, mint némely része a többi országoknak nevezett postaútnak.

Ezen előrebocsátottaknál fogva — még egyszer felkérjük a közlekedési és kereskedelmi miniszteriumot, hogy tekintve a magánosok szükségét — az állam hasznát, minél előbb rendelkezje el Kolozsvár és Vásárhely között az előbbi naponkinti egyenes egybeköttetés visszaállítását, — továbbá rendelkezje, hogy városunk — mely nagy vidék központja — innen naponkinti déli 12-, Fejérvárról pedig d. u. 4 órákor visszaindulással tétessék a vasúttal egyenes egybeköttetésbe — mindenesetre Torda kikerülésével; — csakis így fogja a postai intézmény a közönség szükségét kielégíteni s az állam érdekét előmozdítani.

Többen.

VEGYES.

* **Április 8-án, mint a legnagyobb magyar,** halálának évfordulóján, főt. Veszely Károly helybeli plébános, teljes segédlettel, engesztelő misét mondott a r. katolikusok piaci nagy templomában, szép számú közönség előtt.

* **A követválasztások végök felé járnak.** Mult számunk óta csak négyről értesültünk, melyek közül 3 jobb- s 1 baloldali. Ezek között vannak: b. Bánffy János, Tordamegye felső- s Tisza László, ugyanazon megye alsókerületéből.

* **A „Pesti Napló” a következő öröndetes hírt közli:** Az igazságügyminiszter azon felhatalmazás alapján, melyet az országgyűlés mindkét házától 1867. márczius 11-én nyert, véget fog legközelebb vetni azon állapotnak, melyben a sajtóügyek ez idő szerint az osztrák törvények értelmében a Királyhágón túl vannak, és a sajtó útján elkövethető vétségek elítélésére az esküdtzéki intézményt úgy, mint az Magyarországon fennáll, Erdélybe is behozni. E célra sajtóbírószálgul, mint értesülünk, a marosvásárhelyi királyi tábla fog kijelölteni, és a sajtóvétségek tekintetében kizárólagos illetőséggel felruháztatni. Az életbeléptetés könnyítése és gyorsítása érdekében az erdélyi királyi biztos megfelelő utasítást nyert az esküdttek lajstromának mielőbbi elkészítésére. Ezen előmunkálatok befejezése után remélhetőleg Erdélyben is életbe fog lépni az esküdtzéki intézmény, mely újabb köteleket képezend Erdély és Magyarország között és ujaab biztosítéka leendő az alkotmányosság megerősödésének. És mi örömmel tehetjük hozzá e hirhez, hogy a városi képviselőtestület mai gyűlésében immár tárgyalás alá veszi a királyi biztos ez ügyben már leérkezett rendeletét.

* **A városi képviselőtestület e hó 5-én tartott gyűlésében a fontosabb tárgyak ezek valának:** Schönstein Zsigmond kioszkot szándékozván építeni a Széchenyi-téri sétányra, a város hajlandó neki az engedélyt megadni oly feltétellel, hogy a kioszk a sétány alsó végén állitassék föl, hat évig a vállalkozó használván, s azután a város tulajdonába szállván át; ezenkívül köteles volna a vállalkozó a sétátéren még hat lámpa fölállitására, mire nézve bizottmány neveztetett ki az egyezkedés végrehajtására. — Egy katonatiszti szállás ügye elintézése után szóba jött egy katonai laktanya építésének szükségse, mely végből felirat határozatott a honvédelmi miniszteriumhoz, — egyidejűleg pedig egy bizottmány (Knöpfler Vilmos, Kovács Soma, Jenai Albert, Staibl Antal, Burdács Alajos, Szőlősi Sámuel és Bodolla János urakból) kötelességévé tétetett a felől véleményezni, hogy vajon a város, mely részébe állitának föl a laktanya; mennyi legénység befogadására építenék, s végre, mely módok és eszközök útján lenne az építés végrehajtható? Még két tárgy tüzetett, ki a jövő közgyűlésre, — és pedig a birtok nyilvántartására egy biztos kiküldése, s a város határára téglá vetésre alkalmas hely kijelölése.

* **Valami galád társaság** abban találja, már jó darab ideje, gyönyörűségét, hogy minden este szürkületével a kis-köz egyik szögletházát közáporral ostromolja, — sőt a vizsgálatot és kutatást tevő rendőrségi közegeket is, még eddig ki nem tudhatott helyekről, üldözi kódobálásaival. A társaság fészke, úgy látszik a felső városban van, — de hogy hol? még mindeddig nem sikerült fölfedezni. A nyomozás erélyesen foly.

* **Panaszt küldtek be hozzánk,** hogy egyik mészárszékből (kiméletből elhallgatjuk, hogy melyikben) 4 font hus helyett 3 font és 4 latot mértek. Fölhívjuk rá a rendőrség figyelmét.

* **Örömmel értesülünk egy iparos-segéd** hozzánk küldött tudósításából, hogy a városunkban mult év novemberében kezdeményezett „Iparos-segédök önképző-egylete” a végmegalakulás pontján áll. E nemes ügy kezdeményezőiül és támogatóiul a tudósítás tiszt. Tólnai Lajost, dr. Knöpfler Vilmost — mint 50 frt alapítványt tevőt —, s Borosnyai Pált — mint 10 frt alapítványt tevőt s az alapszabályok kidolgozóját —

emliti föl. Az alapszabályok megerősítve immár vissza is érkeztek, melyek szerint legközelebb megválasztandó lesz az elnök, alelnök, két igazgató, pénztárnok, ellenőr, gazda és 24 választmányi tag. Az egylet már is 110 iparos segédet számlál tagjai között. Ohajtjuk, hogy minél előbb, minél nagyobb virágzásnak induljon.

* **Brassói ezenk tetején,** márcz. 31-dikén, összeomlott az a kő-piramis, melyet a muszák emeltek ott 1849-ben, ittjártuk emlékére. Azt mondják: az idő viszontagságai okozák leomlását. Magunk is láttuk pár évvel ezelőtt, s már akkor féloldalra volt dőlve.

* **Hogy a szélsőbaloldali követeket** mi választatta meg, könnyen megítélhető, ha a pesti lapok után regisztráljuk, hogy a Királyhágón túl van helység, mely meg is hozatta a mérőlanczot, melylyel a szélsőbali kortesek ígéretei szerint az urasági földeket nemsokára felméri. Jellemzi továbbá az e párt által indított áradat irányát a baloldali Ivánka Imrének duna-pataji választóihoz intézett azon levele, melyben a jelöltségtől e kerületben visszalép, mert — mint írja — nem akar képviselője lenni azon kerületnek, mely a nemzet sirjának megásására tör.

(ch) **Somogyban** hozzáfogtak a parasztok az urasági földek felosztásához; az illető helyekre katonaságot küldöttek, mely bizonyára ki fogja verni a dictioz kortesek által fejükbe ültetett tanokat. Miválunk is, a szék felsőkerületében, a választás alkalmával a baloldali kortesek nagyban bujtogatták székely atyánkfiait az urak ellen. Különös időket élünk: a paraszt az ur, a szegény a gazdag, a hivatal nélküli a hivatalnok hajába készen áll belemarkolni. Szerencsés, kinek elhullott üstöke.

Az erdélyi kir. ítélő táblánál

1869. évi április 14-re és következő napjaira a következő ügyek lettek előadásra kitézve

I. Az első osztályban.

Br. Kemény Kálmán Dénes János és társai ellen 28 frt iránt. Petricia Árimáná Zgircsony Ádám ellen birtokháborítás iránt. A Toflea Juon hagyatéka. Maderspach Ferencz Szabatrik Matyas e. 100 ft iránt. A Snopia Georgia hagyatéka. Drágocsi Jakob Várcsiannu Georgie ellen birtokháborítás iránt. Bodola Zsigmond Kis Albert ellen 403 ft 66 kr. iránt. Timár József Lukácsfi Kristóf e. 30 ft iránt. Tegzi Márton Schmidt János e. birtokháborítás iránt. Imets Domokos Pap László ellen 800 ft iránt. Simon Áron Vojt Antaló ellen 12 ft 20 kr. iránt.

Előadó k. t. ülnök Moga Demeter.

Bajkó József Deutsch Ignác e. 600 ft i. Bajkó József Deutsch Ignác e. végrehajtás i. Márkosi Sándor Barton József e. felhívás i. Galiszer Lajos Kolozsvár város közönsége e. 1000 ft i. Fodor Károly Hersch Pál e. 200 ft i. Farkas Elek Forgó Ignác e. birtokháborítás i. Kovrig Miklós Gidali Farkas e. árverezés iránt. Nyamcz Manaszie Inezdi Samu e. birtokh. i. Bárdosi János Nagy Anna e. árverezés i. Zaharie Juon Kvotzesik Száva e. árverezés i. Patakfalva községe Palfi József e. birtokháb. i. Pápai Lajosné gr. Toldi örökösök e. viszszahelevezés i. Negrea Onucz Negrea Juon e. birtokháborítás iránt.

Előadó k. t. ülnök Bodolla János.

Zsombori Ferenczné Lebli Mózes e. 226 ft 76½ kr. i. Lovas Sámuel Szolga Mózes e. munkabér megfizetése i. B. Balintit József Hersch Weisz e. haszonbér felmondás i. Szabó Sámuel Daroczi Alajos e. bérlet felmondás i. Mikovényi Ágoston Mikovényi Károly e. 1000 frt i. Domokos Istvánné Györgypál Rozsi e. zárlat i. Illia Nicolae Kapocsán János e. malomrész i. Anika lui Candit Urszu Toderu Juon e. birtokh. i. Rainisch Ágoston Moldován György e. végrehajtás i. Reich Lajos és társai id. Reich Károly e. czégitörles i. Szentcs Antal id. Gombás József e. 200 ft 46 kr. és 17 tallér i. Hát-szeg községe kir. kincstár e. birtokh. i. Cserei Gábor gr. Rhédei István e. 500 frt i. Apor Lázár Nagy Gábor e. birtokháborítás iránt.

Előadó k. t. ülnök Ferencz Károly.

II. A második osztályban.

Kir. kincstár özv. Szögyéniné szül. Császár Emilia e. kamathátrálék i. Melezer Mária Kloos Miklós e. atyaság elismerése i. Dávid George Josifu Fetu, Nisie George Josif Fetu e. kártérítés i. Andreji Vaszilia Siofariu Juon e. egy rét visszaadása i. Kálnoki Sándor Kálnoki Sándorné Mikó Józsefa e. gondnokság alátétele i. Mihály Antalné Szabó Klára hagyatéka. Posta Jakob Strimbu

George e. kirtokhá. i. Vaad községe v.-sinkai község e. birtokhá. i. Suciú Jakob Suciú Juon Mária e. tilalom i.

Előadó k. t. ülnök Pap Máté.

Hellmann Jakob Gergely György e. birtokhá. i. Ifj. Ajtai György Mihályi Nekita e. haszonbér felmondás i. Sándor István csődtöm. e. Lengyel János e. 1377 ft 42 kr. i. Buda József Szalanci Sándor és Elek ellen 124 ft i. Szénási Jánosné Papp Obreza e. 22 ft 68 kr. i. Serafin Popp Lázár Gyurka e. ingóságok i. Govrik Péter özv. Sándor Imréné 100 ft i. Florian Antal özv. Bányai Zsigmondné e. 500 ft i. Léb Gliga Busitia Todor e. 133 ft 30¹/₂ kr. i. Buda József Szalanci Sándor és Elek e. 124 pfirt iránt.

Előadó k. t. ülnök Gaál Lajos.

nul zsidbasztani honfi kötelesség; sőt többre is ment az eszmezevar, mert ma már a törvényhozó hatalom által hozott s kihirdetett törvények ellen is nyíltar. foly az izgatás.

Mire vezethet ily eljárás egyébre, mint anarchiára; mert a mely országban a törvények iránti tiszteletlenség kap lábra, ott végre a rendnek, a csendnek, a vagyon- és szemátorságnak.

Nékünk Európa népei rokonszenvére, a lajtántuli országok szövetségére és a dynasztia bizalmára szükségünk van. Ugyan kérdem, hogyan képzelhetnők ezen tényezőket megtartani, ha a mit 1865/8-ban építettünk, már 1869/72-ben újból összerombolnók; ha a csak imént kötött szerződést már is meg kívánnók változtatni, s ha a helyett, hogy arra törekednénk, miszerint testben s lélekben erősödjünk, a közelebbi éveket újból közjogi vitákkal töltönnék el.

Nem, tisztelt barátim és elvrokonim! a baloldal ezen politikáját nem vallhatjuk magunkénak, különösen nem tehetjük ezt a székely nemzet érdekében, mert e népnek csendre, rendre, békére, vasutakra, gyárakra, ipariskolákra, népnevelésre van szüksége, hogy munka és szellemi erejét honában felhasználhassa, ne legyen kénytelen idegen földön keresni mindennapi kenyerét.

A székely nép nem hitt azon izgatónak, kik a csak most lefolyt képviselőválasztások alkalmával egy pár szavazat megnyerhetéseért oly eldorádót ígértek a népnek, melyben senki adót nem fizet, hol nincs szegény, nincs gazdag, s hol az egyes polgár nem tartozik az államért semmit tenni, míg az állam mindennel ellátja a polgárokat. Ellenben a székely nép hiszen s remél abba, miszerint az adó igazságosabb felosztása, a szorgalom, munka értékesítése, s az államháztartás közötti megtakarítások által, a nép terheit elhordozhatóvá lehet tenni; de tudja azt is, hogy ezt csak akkor lehet elérni, ha a kormány a nép érdekeit szem előtt tartja, s a nép a kormány ily irányu törekvéseit támogatja.

A székely nép soha sem vonakodott a hazáért a nagyobb szerű pénz- és vér-áldozatoktól; de van is elegendő földön felfogása arra, hogy felfogja, miszerint földrajzi helyzeténél fogva szövetségesekre van szüksége, s ezeket nem keresi a Duna mentén lefelé, hanem inkább felfelé, főleg pedig a Duna központjánál Pesten.

Hogy a székely nép így gondolkodik, annak tetteles bizonyosságát adta közelebből, a midőn a székely földön választott 19 képviselő közül csak kettő tartozik a baloldalhoz s a többi deákparti.

De nem csak a székely választók, hanem az összes Magyarország választói nagy többsége is kimondta választásai által, miszerint az 1865/8-iki országgyűlés többsége által követett politikát helyesnek tartja, az 1867-ik 12-ik t. cikkbe lerakott alapöt elfogadja, s elég erősnek tartja arra, hogy reá az összegyűjtött alapokból, hazánk alkotmányos szabadsága, függetlensége s területi épsége védvartát fel lehessen építeni.

Az ut tehát, melyet tisztelt választóim, s hazánk választói többsége nekem kijelölt, újból azon táborba s azon zászló alá vezet, melybe s mely alatt az 1865/8-iki országgyűlésen mint közvitéz szolgáltam s most is teljes megnyugvással fogok a Deák Ferencz zászlója alá sorakozni.

Pár nap múlva már megnyílik az 1869/72-iki országgyűlés. Önök parancsoltak, s én engedelmeskedve képviselni fogom önöket.

A Deák-párt kétségen kívül érzi a felelősség terhét, melyet a választók reá róttak a midőn a többséget újból biztosították számára, de valamint nem vonakodott 1865/8-ban a felelősséget tetteiért elvállalni, úgy hazánk belügyi

III. A harmadik osztályban.

Ifj. Váradi András e. becsületbiztonság e. kihágásért.— Ferencz Dávid és Márton e. súlyos testi sértésért. Heezegán Vaszilie e. súlyos testi sért.— Nicula Vaszilie e. emberölés büntényért.

Előadó k. t. ülnök Bárdosi György.

IV. Az úrbéri osztályban.

Moholán Filip Zepurcsán Juon és társa e. egy állomány i.— Bod Károly Simontelke községe e. közlegelő elkülönítése és a majorság erdőbeni legeltetés megszűntetése i.— Gr. Nemes Abraham Székely, másképp Gangalus György e. egy belső telek megváltása i.— Özv. Nagy Sándorné Popa Dumitru e. egy majorsági telek i. Gr. Kemény Samu hagyatéka Ungar Mihály e. egy ma-

tak, sőt legtöbb helyt fiasok csináltak. Azonban nem volna helyes elbizakodnunk, mert tapasztalatból tudhatjuk, miszerint a népet nem egyszer sikerült üres, de csattanós hazafi mondatokkal, ha mindjárt kivihetetlen, de kecsesítő ígéretekkel tévutra vezetni, s a félrevezetett nép legtöbbszörre meghusítottta a nemzetek legszebb törekvéseit, s bevezette azokat a reakció, abszolutizmus körmei közé vagy a forradalom örvényébe, mit azután maga a nép siratott meg legkeservekesen.

Jutott tehát a jelen átalakítás korszakában minden higgadt s józan felfogásu polgárnak bővön teendője, mert még csak a kezdet nehézségein vagyunk túl s egyetlen ballépés megsemmisíthetné az 1865/8-iki országgyűlés minden műveit s azok közt az uniót is.

Óhajtottam volna Pestre menetelem előtt személyesen találkozni választóimmal, elvrokonimmal, barátimmal, de miután az a körülményeknél fogva lehetetlen, fogadják újból is hálás köszönetemet, s kívánjuk, törekedjünk mindnyájan arra, Önök itthon, én Pesten, hogy a mily sikerrel volt képes megoldani az 1865/8-iki országgyűlés a pragmatica sanctio alapján a lajtántuli országokkal a közjogi kérdéseket, épen oly szerencsésen oldhassa meg az 1869/72-iki országgyűlés hazánk belügyi szervezését, hogy teljes lehessen hazánkban a valóságos alkotmányos szabadság diadala, úgy a reactio és abszolutizmus, mint a féltelenség felett; hogy így a testben és lélekben megerősödött Magyarország megfellehessen azon hivatásnak, melyet tőle az európai civilizált népek és államok követelnek, mert csakis ezen esetben fognak teljesülni a nagy látnok ama szavai: „Magyarország nem volt, hanem lesz!”

Teljes tisztelettel maradok, Udvarhelyszék választóinak, elvrokonimnak, barátimnak

alázatos szolgája:

id. gr. Bethlen János.

VIDÉK.

Szász-Régen, április 8.

Követválasztásunk eredménye ma már az urnán kívül került, honnan a számbavett 1927 szavazatból esett b. Bánffy Jánosra 1255, Szentkirályi Gáborra pedig 672, így előbbre, mint jobboldali jelöltre, 583 szótöbbség. A rendből mi sem hiányzott, az egész választás ünnepélyes komolysággal folyt le, kivéve a már közölt alakbeverési excessust. A baloldali kortesek közt kitüntették magukat Maurer Béla és Bereczki Sándor urak, kik a népet ámitani fálvakra is jártak ki; azonban az érett többség ezen eljárásuk látására még szilárdabb lett önmegegyező-dése mellett.

B. S. ur tehát saját tűzhelyét odahagyva, szereplési viszketegből nálunk is megmutatá mű-előadási nagyságát, hol azonban, úgy tudjuk, választójoggal épen semmi által sem bír. A baloldalon vívtak ezen kívül két szolgabíró urak is, kormányközégi tekintélyök által folyva bé a nép pressiojára s ez az oka, hogy Szentkirályi Gábor annyi szavazatot is kapott, mint a mennyivel kisebbségében bír.

Ma öröm-ebéd Beresztelkén, a választott udvarában.

Az előbbi.

Külpolitikai szemle.

Maros-Vásárhely, április 10.

KELETI ÜGYEK. A porta engedményt adott közelebb a romániai kormánynak, hogy

Hitelrészvény	293.50
London	125.85
Ezüst	123.75
Arany	5.94

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZÁSZ BÉLA.

Nyilttér.*)

Nyilvános elismerés.

ről katonai lapot alapított, mely kizárólag a hadi téren fölmerült újabb találmányokkal foglalkozik. Szerkesztő egy tüzérségi tábornok, a német francia angol nyelvekből teendő fordításokkal 3 törzstiszt van megbízva.

A konstantinápolyi görög-sajtó erőyes hangokban fejezi ki méltatlanságát, Oroszországnak a legutóbbi nehézségek alatt kitüntettet magaviselete fölött. Igyekezik kimutatni: hogy a szt-pétervári kabinet mindig ellensége volt egy nagy görögkirályság felállításának, s ez alkalommal is csak azért támogatta a görögök nemzeti törekvéseit, hogy nyugot Európa bizalmatlanságát felkeltse. Ily szellemben figyelemre méltó cikk jelent meg egy görög lapban „A panslavizmus és Törökország” cím alatt. A lap eddigelő orosz rokonszenvezéseiről volt ismeretes. Cikkíró azt igyekezik kimutatni, hogy Oroszország Görögországot a panslavizmus akadályának tekint. Végül inti honfaiat, ne engedjék, hogy Oroszország továbbra is eszközül használja őket; igyekezzenek inkább azon, hogy nyugat rokonszenvét szerezzék meg, a panslavizmus ellen való szegülés s annak meggátálása által, hogy Oroszország befolyását keleten tovább terjeszthesse.

FRANCZIAORSZÁG. A több nap óta emlegetett röpirat, ily czímmel: „Levél egy régi alkotmányozó tagtól,” a napokban megjelent Párizsban. E röpirat szigoruan, s néhol ékes szó-lással írja körül mind azt, mi a császárság alatt történt, a nemzeti nagyság által kifelé, s a tömegek erkölcsi, és anyagi jóléte tekintetében az ország beljében.

SPANYOLORSZÁG. A mult számunkban említett spanyol alkotmány tervezett főbb pontjai: egyéni szabadság, lakás, s levelezés sérthetlensége; általános szavazat jog, szőlás, — sajtó, — gyűlekezési, — társulási, — s körvénykezési szabadság; szabad tanítás; szabad letelepedési jog idegeneknek, azok azon iparának, mely képességi bizonyítványt nem kíván.

A hivatalnokok rendes törvénykezés alatt állanak, a nélkül, hogy arra előleges meghatalmazás lenne szükséges. A kormány-forma monarchiai. Törvényhozó hatalmat a kortes gyakorolja, ez áll a 3 évre választott kongressusból, s a 12 évre választott senatusból. Ez utolsó tagjai negyedrészenként változnak. A kortes gyűlést a király hívja össze, függeszti, s osztatja fel. Az ülésszakok négy hónapig tartanak.

A senatus tagja lehet medon olyan spanyol, hi 40 éves, polgári jogokat élvezett, s bizonyos hivatalokat — congressusi elnökség, miniszteresség, — már viselt, ezenkívül választható még a legtöbb adót fizető 30 földbirtokos, s minden tartománynak legtöbb adót fizető 20 iparos.

A kongressusban választható minden polgári jogot élvező 25 éves spanyol. Minden tartományra 4 senator, s 40,000 lélekre egy képviselő esik.

A király személye sérthetetlen. A tron első szülöttség szerint örökölhető, kihalás esetében, a kortes újból választ.

A miniszterek felelősek, a kortesgyűlésben csak akkor jelenthetnek meg ha valamelyik kamarának tagjai. Az alkotmányon csak a kortes változtathat a király indítványozása következtében.

A közönség köréből.

Ujabb felszólamlás a postaügyben.

M.-Vásárhelyről, márcz. végén.

Tisztelt szerkesztő ur! A közjót előmozdító becses lapja idei 19-ik számában helyet adván a postajárást illető felszólamlásunknak: hittelgünk magunknak, hogy azon csekély ered-